

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: M.S., nar. ..., ..., *zastoupený obecným zmocněncem JUDr. J. K., bytem P., P. 45,*
proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, IČ 70890366, se sídlem Škroupova 18,
306 13 Plzeň, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 9. 2016, č. j. DSH/11101/16,

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á n á r o k na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Domažlice, odboru pro projednání přestupků, č. j. MeDO-44736/2016-Mencl ze dne 21. 7. 2016, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a změně některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“) a přestupku podle § 83 odst. 1 písm. a) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla“), za což mu byla uložena sankce pokuty ve výši 6.500,-Kč a sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Zároveň mu byla uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáním přestupku ve výši 1.000,-Kč.

Žalobce považoval napadené rozhodnutí za nepřiměřeně přísné a nesprávně posouzené s ohledem na skutečnosti uvedené v odvolání. Žalobce v **podané žalobě** uvedl, že si byl vědom svého pochybení a s orgány spolupracoval. Byl srozuměn s finanční sankcí. Vzhledem

k faktům a skutečnostem provázejícím výše uvedené jednání považoval ovšem sankci zákazu řízení na dobu 6 měsíců za velmi nepřiměřenou a ohrožující jeho pracovní postavení a zajištění výdělku. Žalobce je zcela závislý na provozování živnosti spojené s řízením motorového vozidla. I uvedená doba zákazu činnosti je pro něho likvidační a zcela ho dostává do situace neřešitelné a ohrožující v dalším průběhu činnosti s ohledem na podstatu výdělkových možností zcela závislých na řízení motorového vozidla. Uvedený přestupek spáchal žalobce nevhodnou a nezaviněnou shodu okolností. Vozidlo použil na krátkou vzdálenost a neohrozil ostatní účastníky silničního provozu a nebezpečnost jeho jednání dle názoru byla zcela minimální, a to i s ohledem na důvody opomenutí registrační značky, které nebylo úmyslné. Žalobce byl toho názoru, že udělená pokuta je zcela dostačujícím trestem k povaze a charakteru spáchaného přestupku. Odvolací orgán měl přihlídnout k uvedeným důvodům jako polehčujícím okolnostem.

Žalovaný opakovaně uvedl, že je existenčně závislý při výkonu své práce na řízení motorového vozidla s dojezdovou vzdáleností 50 km a trest je pro něho likvidační s hrozcí ztrátou zaměstnání s přihlédnutím k věku a zařazení na Úřad práce s využitím čerpání sociální podpory. Posouzením přestupku z tohoto hlediska je trest zcela nepřiměřený s ohledem na společenskou nebezpečnost, použití vozidla v tísní a s přihlédnutím k neúmyslnému jednání a spolupráce s orgány v přestupkovém řízení.

Žalobce žádal, aby soud zrušil prvoinstanční rozhodnutí a upustil od potrestání nebo aby bylo soudem upuštěno od trestu zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců s případným potvrzením finanční pokuty, popř. aby rozhodl o tom, že se ruší napadené rozhodnutí žalovaného a věc se mu vrací k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém **vyjádření** konstatoval, že stěžejní námitky žalobce jsou shodné s jeho odvolacími, se kterými se řádně vypořádal v napadeném rozhodnutí, a to zcela dostatečným způsobem. Žalovaný zcela setrval na svém napadeném rozhodnutí s tím, že na vypořádání odvolacích námitek v napadeném rozhodnutí zcela odkazuje.

Žalovaný žádal, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Ze správního spisu (čl. 2) vyplývá, že dne 6. 6. 2016 v době okolo 18:40 hodin vykonávala službu hlídka OOP Domažlice D-11 ve složení prap. B. a H. na náměstí v Domažlicích, když spatřila vozidlo žalobce, tov. zn. Nissan Navara, červené barvy, bez registračních značek, jedoucí z náměstí Míru do ulice Msgr. B. Staška. Hlídka vozidlo předepsaným způsobem zastavila. Žalobce po výzvě předložil řidičský a občanský průkaz, zelenou kartu a německý technický průkaz k vozidlu. Na předním skle vozidla byla vylepena zelená papírová značka, vydaná dne 20. 5. 2016 – ... (viz čl. 2 spr. spisu) s platností na 10 pracovních dní. V době kontroly již tedy nebyla platná. Byla provedena fotodokumentace vozidla. S žalobcem bylo sepsáno oznámení o přestupku (čl. 3). Dle zasahujících policistů žalobce vypověděl, že si je vědom toho, že je značka neplatná, ale uváděl, že to není jeho chyba, že mu úřad vozidlo nepřihlásil a prý nebude jezdit autobusem. Do ručně vypisovaného oznámení o přestupku žalobce uvedl, že se nebude vyjadřovat. Součástí spisu je pořízená fotodokumentace vozidla, ze které je patrné, že vozidlo žalobce nemá registrační značku, pouze shora popsanou zelenou papírovou značku. Dále byly ofoceny policisty žalobcem předložené dokumenty, a to zelená karta a německý technický průkaz k vozidlu.

Při ústním jednání dne 20. 7. 2016 žalobce vypověděl, že daného dne, kdy ho zastavili policisté, jel pro novou převozní značku. Konstatoval, že je majitelem daného vozila a na

vozidle neměl umístěné žádné registrační značky, protože je od úřadu nedostal. Žádost o registraci vozidla podával ještě před silniční kontrolou. Registrační značky si k vozidlu vyzvedl dne 26. 6. 2016. Na otázky správního orgánu odpověděl, že věděl, že dokud nebude vozidlo zaregistrováno, nemůže ho v ČR řídit, ale nepředpokládal, že vyřízení dokladů bude trvat tak dlouho. Uvedl, že si myslel, že je převozní značka platná až do pondělí. Přestupku si vědom byl a litoval svého jednání. Uvedl, že pro řízení měl závažný důvod. Jeho přítelkyni trhali zuby. Chtěl jet do Plzně. Přítelkyně byla doma. K věci dále uvedl, že pracuje v autoservisu a řidičský průkaz nutně potřebuje.

Správní orgán I. stupně žalobce poté shledal vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu a přestupku podle § 83 odst. 1 písm. a) zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, za což mu byla uložena sankce pokuty ve výši 6.500,-Kč a sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Správní orgán měl za to, že žalobce neměl závažný důvod k řízení svého vozidla, neboť jeho přítelkyně ani ve vozidle neseděla a pokud by její zdravotní stav byl na tolik vážný, mohla si zavolat lékařskou pomoc. Nebylo tedy nutné, aby žalobce řídil neregistrované vozidlo.

Uloženou sankci správní orgán I. stupně zdůvodnil následovně. V neprospěch žalobce bylo hodnoceno to, že svým jednáním porušil vícero zákonných ustanovení a naplnil skutkovou podstatu dvou přestupků. Dále vozidlo řídil v uzavřené obci Domažlice, kde lze předpokládat zvýšenou frekvenci účastníků silničního provozu, a tedy i kolizních situací, proto je třeba, aby bylo vozidlo bezproblémově identifikovatelné. Správní orgán přihlédl, že při spáchání přestupku nedošlo ke zranění osob či hmotné škodě, což bylo hodnoceno ve prospěch žalobce. Přestupky byly spáchány z nedbalosti. K osobě žalobce správní orgán zjistil, že nemá v evidenční kartě řidiče žádný záznam, což bylo opět hodnoceno v jeho prospěch. Navíc k přestupku se doznal a svého činu litoval.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí poté žalovaný uvedl, že považuje prvoinstanční rozhodnutí za správné jak v části týkající se vyslovení vinny za spáchání shora uvedených přestupků, tak v části týkající se odůvodnění uložených sankcí, které pokládal za přiměřené projednávané věci, zejména s ohledem na to, že se žalobce dopustil více přestupků. Žalovaný rovněž poukazoval na znění § 125c odst. 8 zákona o silničním provozu, dle kterého nelze od uložení sankce upustit.

O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen s. ř. s.), neboť s tím i žalovaný souhlasil a žalobce ve lhůtě mu k tomu stanovené s takovýmto postupem nevyslovil nesouhlas.

Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (*dále jen „s. ř. s.“*) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Soud žalobu **neshledal** důvodnou.

Žalobce v podané žalobě uznal, že si je vědom svého pochybení a jedině, co namítal směrem k rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, byla skutečnost, že uložená sankce byla nepřiměřeně přísná a nesprávně posouzená, a to i s ohledem na podané odvolání žalobce.

Měl za to, že by uložení finanční pokuty bylo zcela dostačujícím trestem k povaze a charakteru spáchaného přestupku.

K tomu soud uvádí, že má za s ohledem na shora uvedené prokázané přestupkové jednání žalobce.

Co se týče uložených sankcí, soud nevyhověl návrhu žalobce na moderaci ve smyslu § 78 odst. 2 s. ř. s., neboť dospěl k závěru, že nebyly splněny zákonné podmínky pro upuštění od potrestání nebo snížení trestu. Je tomu tak proto, že skutkový stav, z něhož správní orgán vyšel, správní orgán zhodnotil v souladu se zákonem a učinil z něj věcně správné a zákonné závěry o tom, že žalobce porušil shora uvedený § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu a § 83 odst. 1 písm. a) zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla. Při rozhodování o výši sankce správní orgán správně přihlédl ke způsobu spáchání přestupku, jeho následkům a okolnostem, za nichž byl spáchán. Správně rovněž správní orgán hodnotil přitěžující a polehčující okolnosti. Pokuta ve výši 6.500,-Kč byla uložena v rámci sazby od 5.000,- Kč do 10.000,-Kč, tedy při samé spodní hranici sazby. Zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel pod dobu 6 měsíců byl poté žalobci uložen v rámci sazby od 6 do 12 měsíců, teda na samé spodní hranici sazby. Podle skutkového stavu a dle stanoviska soudu zcela odpovídají uložené sankce hlediskům pro ukládání pokuty a zákazu činnosti dle § 12 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích za spáchání přestupků ve smyslu § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 zákona o silničním provozu a § 83 odst. 1 písm. a) zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla. Soud proto důvody pro moderaci neshledal.

Na shora uvedeném nic nemění ani argumentace žalobce uvedená v podané žalobě, tedy že je sankce zákazu činnosti pro něho v podstatě likvidační a dostává ho do zcela neřešitelné situace, a že vozidlo použil na krátkou vzdálenost, neohrozil ostatní účastníky provozu. Žalobce použil neregistrované vozidlo bez registrační značky v obci se zvýšeným výskytem účastníků silničního provozu. Tím, že užil takovéto vozidlo, ztížil identifikaci vozidla nejen policii, ale i ostatním účastníkům provozu, čímž byla naplněna materiální stránka přestupku. Došlo k ohrožení zájmu společnosti, která spočívá v řádné identifikaci vozidla.

K argumentaci žalobce, že užil vozidla v tísní, soud uvádí, že se zcela ztotožňuje s posouzením správního orgánu I. stupně, který uvedl, že žalobce neměl závažný důvod k řízení svého vozidla, neboť jeho přítelkyně ani ve vozidle neseděla a pokud by její zdravotní stav byl na tolik vážný, mohla si zavolat lékařskou pomoc. Nebylo tedy nutné, aby žalobce řídil neregistrované vozidlo. Navíc si v takovém případě mohl půjčit vozidlo od někoho jiného, nebo využít např. taxislužbu.

Závěrem soud uvádí, že má za to, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že se žalovaný dostatečným způsobem zabýval odvolacími námitkami žalobce a správně posoudil přiměřenost uložených sankcí (str. 3-5 napadeného rozhodnutí).

Soud neprováděl výslech účastníků pro jeho nadbytečnost, neboť veškeré okolnosti podstatné pro posouzení přiměřenost uložených sankcí vyplývají ze správního spisu.

Soud proto nedůvodnou žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, žalovanému, který byl úspěšný, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Plzni ve dvou písemných vyhotoveních (§ 102 a násl. s.ř.s.).

V Plzni dne 31. ledna 2018

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně